

at der her foreligger en Fejltagelse, og at der ved Forslagets Affattelse er ment noget andet end udtrykt i denne Paragraf.

Udvalget forstaar Bestemmelsen saaledes, som den er fremsat, og ifølge hvilken, fra Rusland ankommende Partier Fedt og Flæsk, der ere solgte henholdsvis til Tyskland og Sverige, oploses i Havnegade, oplægges paa „Larsens Plads“, afventende Skibslejlighed, altsaa ikke vilde kunne videreforsendes uden at vedkommende Firma, der besøger Videreforsendelsen, skal „autoriseres“ og „kontrolleres“. Enhver Agent, der sidder paa sit Kontor og lejlighedsvis foretager Oplægninger Omladninger og Videreforsendelser af de i Forslaget nævnte Varer for sit udenlandske Firma, foreslaas autoriseret og kontrolleret, for at det kan tillades ham at foretage saadanne dagligdags Forretninger! Udvalget antager ikke, at dette har været Meningen.

§ 27. Bestemmelsen om, at de lovstridige (ogsaa ikke lovlig mærkede) Varer konfiskeres til Fordel for Statskassen, bør kunne bortfalde, naar Hensyn tages til de i Forslaget optagne Bøder, der i visse Tilfælde kunne stige til 2,500 Kr.

Naar det betænkes, at de omhandlede Varer ofte indføres i store Partier og ofte for fremmed Regning, og da en Forretnings Indehaver ikke personlig kan opholde sig paa offentlige og langt bortliggende Pakhuse, hvor Varen ofte oplægges, og det paa Forhaand er udelukket, at der kan benyttes vellønnede, selv ansvarlige Folk til at mærke Varerne og til at paase, at hvert enkelt Kollo er lovlig mærket, saa maa det indrømmes, at eventuel Konfiskering af Varerne ved Siden af en Bøde er en Risiko, som Handelsstanden ikke bør løbe, men hellere overlade en gros Handelen med disse Varer til Udlandet.

Hvis ikke dette er Hensigten med Bestemmelsen om Varernes eventuelle Konfiskering, ogsaa naar det kun handler sig om en Mærkning af bestridt Betydning, da vil det være at anbefale at udelade Bestemmelsen om Varernes Konfiskering ved manglende Mærkning. Betydningen af, at en Vare, der er fremlagt til Detailsalg konfiskeres, saafremt den ikke er lovlig mærket, er derimod af mindre Vigtighed, da der her altid kun er Tale om mindre Værdier, og Bøden derfor det væsentlige.

Bestemmelsen om, at den, der modtager Varer, indførte i Strid med det i Medfør af § 23 udstedte Forbud, naar han, forinden Varen udleveres fra Toldvæsenet, anmelder Sagen for Politiet, er neppe korrekt udtrykt, thi en Vare, der er „indført“, maa almindeligvis ogsaa være „udleveret fra Toldvæsenet“, hvorfor en tydelig Forklaring paa dette Punkt er ønskelig.

Idet Udvalget tillader sig at fremsætte ovenstaaende Bemærkninger, haaber man, at det høje Ministerium vil foranledige, at der ved Forslagets Behandling i Udvalget tages fornødent Hensyn hertil, hvorom man gerne modtager en Udtalelse fra Ministeriet.

København, 29. November 1910.

Grosserer-Societetets Fedevarer-Sections Udvalg,

Carl B. Thøgersen, Herman Levy, Johs. O. Hansen.

Til Landbrugsministeriet.